

εἶνε ἀνιαρὰ ἢ φιλολογικὴ ὕλη τῶν τοιούτων Ἡμερολογίων, τὰ ὁποῖα φιλοξενουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρωτόλεια· — ἀλλ' εἶνε ἀκόμη ὅτι τὸ βιβλίον αὐτὸ τὸ τόσω εὐσύνοπτον καὶ χρήσιμον, μὴ ἀπομακρυνθὲν διόλου τοῦ σκοποῦ του, παρέχει ζωηρὰν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ φοιτητικὴ νεολαία ἤρχισεν ἀπὸ τινος νὰ εὐρίσκη τὸν δρόμον τῆς καὶ τὸν προορισμὸν τῆς. Τὸ «Ἡμερολόγιον τῶν Φοιτητῶν» ἐκτὸς τῆς περὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πανεπιστημίων εἰδικῆς ὕλης, περιέχει ἐν ἀρχῇ καὶ τὴν λογοδοσίαν οὕτως εἰπεῖν τῆς «Φοιτητικῆς Ἐνώσεως», σωματείου, ἐφ' οὗ τῷ ὄντι πολλὰ ἐλπίδες δύνανται νὰ στηριχθῶσιν. Ἐκ τοῦ ὀλίγου ληκυθόδου τὴν φράσιν, ἀλλ' ὀρθοτάτου τὴν ἔννοιαν προλόγου τοῦ κ. Εὐαγγέλου Νικο-

λαΐδου μανθάνομεν καὶ τὸ πιστεύομεν ὅτι ἡ «Φοιτητικὴ Ἐνωσις» εἶνε τὸ ποῦτον σοβαρὸν ἑλληνικὸν φοιτητικὸν σωματεῖον. Καὶ ἡ ἰδέα ἐφ' ἧς ἰδρυθῆμας φαίνεται ἰσχυρὸν θεμέλιον καὶ ἡ μέχοι τοῦδε πορεία τῆς πολλὴν ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμὸν μαρτυροῦσα. Εἰμπορεῖ ναεὶς μὲ μικρὰς ἐπιφυλάξεις νὰ εἴπη ὅτι ἀνέτειλε καὶ διὰ τοὺς πτωχοὺς μας φοιτητὰς αὐγὴ χειραφεσίας. Ἀρχίζουσι νὰ κατανοοῦν ὅτι ἀποτελοῦσι τάξιν πνευματικὴν ὑψηλὴν, ἀλλὰ μὴ ἀνυψωθεῖσαν ἀκόμη ὅσον πέπει, καὶ δύνανται ἰσχυρὰν, ἀλλ' ἀχρησιμοποίητον. Ἡ μετ' ἐνθουσιασμοῦ σύνεσις εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τοὺς κάμη καὶ ν' ἀνυψωθῶσι καὶ νὰ χρησιμεύσωσι τότε κυρίως θὰ μάθωσι νὰ εἶνε φοιτηταὶ καὶ μόνον φοιτηταὶ· αὐτὸ δὲ θὰ εἶνε τὸ ἀπλοῦν ἀλλὰ μέγα ἔργον τῆς «Φοιτητικῆς Ἐνώσεως». Δὲν θὰ τοὺς ἀπασχολῇ, δὲν θὰ τοὺς ὑποδουλώνη ἢ πολιτικῇ· δὲν θὰ τοὺς κατατρέγῃ ἢ ὀκνηρία τῶν καφενειῶν· δὲν θὰ θεωρῶσι τοῦ λοιποῦ ὡς ἀπλοῦν κερδοσκοπικὸν μέσον τὴν ἐπιστήμην, τὴν ὁποῖαν οὔτε συλλογίζονται πλέον ὅσοι κατορθώνουν νὰ κλέψουν ἓνα δίπλωμα. Τὸ τελευταῖον αὐτὸ πρὸ πάντων πρέπει νὰ συλλογισθεῖν καλά. Μόνον ὁ ἔρω, ὁ ἀληθὴς ἔρω ποδὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ἐργασίαν, εἶνε ὅ,τι βραδύνει τόσον πολὺ παρ' ἡμῖν τὴν ἀνάπτυξιν ἀληθῶς πνευματικῆς βίου. Ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαίρεσεων οἱ ἐπιστήμονές μας δὲν εἶνε ἐπιστήμονες καὶ τὸ περισσότερον μέρος τῶν φοιτητῶν ἔρχεται

νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ συστήματος τὰ ἔχνη. Ἡ «Φοιτητικὴ Ἐνωσις» ἄλλο δὲν ἔχει νὰ κάμη εἰμὴ νάποσπάσῃ ἀπὸ τῆς σκολιᾶς ὁδοῦ τὸ πολὺ πλῆθος καὶ νὰ τρέψῃ αὐτὸ πρὸς τὸν καλὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἀνέκαθεν ἀκολουθοῦν οἱ μετρημένοι λογάδες. Πρὸς τοῦτο χρειάζονται καλοὶ ἡγήτορες κυρίως.

ΑΝΤΙΑΛΛΟΣ

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ Ε Ι

Τυμβωροὶ ἐκ φανατισμοῦ

Ἀνήκουστος βεβήλωσις καὶ ὕβρις διεπράχθη ἐγγὺς τοῦ Νιούρου τῆς Ἰρλανδίας. Ὁ αἰδέσιμος Φόρδ, ἀρχιεπιμέριος τῆς ἐπισκοπικῆς ἐκκλησίας τοῦ Βέσοδρουκ, ἐνῶ ἤνοιγε μίαν Δευτέρα πρωτὴ τὴν θύραν τῆς οἰκίας του ὅπως ἐξέβη, κατετρόμαξεν ἰδὼν φέρετρον κείμενον ἐπὶ τῆς ἄνω βαθμίδος τῆς κλίμακος. Ἐπὶ τοῦ φερέτρου ἦτο πλάξ φέρουσα τὸ ὄνομα Κέννου, καὶ ἀνοιχθέντος τοῦ ἐπικαλύμματος εὐρέθη τὸ σῶμα τοῦ Πατρικίου Κέννου, ἐνὸς τῶν ἐνοριτῶν τοῦ αἰδεσίμου Φόρδ, ἀποθανόντος πρὸ δύο ἐβδομάδων καὶ ταφέντος ἐν τῷ νεκροταφείῳ Μουλλάγλας, δύο μίλια ἀπὸ τοῦ Βέσοδρουκ. Τὸ αἶτιον τῆς φρικαλέας αὐτῆς ὕβρεως φαίνεται ἦτο ὅτι ὁ Κέννου ἦτο πρὶν Ῥωμανοκαθολικός, ἀλλὰ νυμφρευθεὶς διαμαρτυρομένην ἐπροσηλυτίσθη καὶ ἀπέθανε διαμαρτυρούμενος. Ἡ ἀστυνομία ἐφρόντισεν ἀμέσως νὰ ἐπαναφέρῃ πρὸς ταφὴν τὸ πτώμα. Οἱ ἐνοχοὶ δὲν ἀνεκαλύφθησαν.

Πῶς ἀλιεῦοσιν οἱ Μαῦροι τοὺς ὀπόγγους
Ὁ ἐν Νασσάου πρόξενος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀνέφερε προσφάτως περιεργὸν τρόπον ἀλιείας τῶν σπόγγων ἐν χρῆσει εἰς τὰς Βαχαμαίας νήσους, ἐξ οὗ ἀποζῶσι πέντε ἢ ἑξ χιλιάδες ἄνθρωποι, ὧν οἱ πλείστοι Μαῦροι. Οἱ σπόγγοι ἀποσπῶνται ἐκ τῆς κοιτίδος τῶν τηβοηθῆ μακρῶν σχοινίων, εἰς τὰ ἄκρα τῶν ὁποίων προσαρτᾶται σιδηρὰ τις συσκευὴ μετὰ εἶδους στιλπνῆς πλακῆς, ἐνεργούσης ὡς κάτοπτρον. Ὄταν βυθίζεται εἰς τὸ ὕδωρ ἡ συσκευὴ αὕτη καθιστᾷ ἱκανὸν ἄνθρωπον ἐμβλέποντα εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης νὰ διακρίνη ἐναργῶς τὰ ἀντικείμενα εἰς τὸν πυθμένα, ἂν καὶ πολλὰς ὀ-

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΠΠΑΣ

γυιάς ἀπέχουσιν. Ἀπόπειρα πρὸς τροποποίησιν τοῦ ἀρχετύπου τούτου συστήματος ἀπέτυχε, διότι ἦτο φόβος μήπως ἡ νέα μέθοδος ἐπιφέρει τὸ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξολοθρεύσῃ τοὺς σπόγγους. Δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστὸν πόσος καιρὸς ἀπαιτεῖται, ὅπως αὐξήσῃ ὁ σπόγγος εἰς ἐμπορεύσιμον μέγεθος, καὶ πολλὰ ἀντιφατικὰ γινῶμαι ὑπάρχουσιν· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἀπὸ δώδεκα ἕως δεκαοκτῶ μηνῶν ὡς ἔγγιστα ἀπαιτοῦνται.

Ταχυδρομικαὶ μελισόαι

Εὐρέθη ἐσχάτως ἐν Γιρνούδῃ τὸ μέσον τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ τοπικοῦ ὄρμεμφύτου τῶν μελισσῶν πρὸς μεταβίβασιν εἰδήσεων, ὅπως καὶ διὰ τῶν περιστερῶν. Αἱ ἐπιστολαὶ γράφονται ἐπὶ μικροσκοπικῆς ταινίας χάρτου, τῆς ὁποίας τὸ ἄκρον προσκολλᾶται ἐπὶ τῆς ῥάχως τοῦ ἐντόμου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐγγίξῃ οὔτε τὴν κεφαλὴν οὔτε τὰ ἔλυτρα. Πειράματα κατέδειξαν ἤδη ὅτι ἡ μέλισσα ἐπιστρέφει εὐκόλως εἰς τὸ σημεῖον ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν, ἀρκεῖ ἡ ἀπόστασις νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰ 4—5 χιλιομέτρα, τότε δὲ τὴν διατρέχει ἐντὸς 20 μέχρις 25 λεπτῶν.

Πάλιν ἐλεφάντων

Περιηγητῆς ἐπιστρέφων ἐξ Ἰνδιῶν, παρέστη μάστις τρομερᾶς πάλης δύο ἐλεφάντων ἐπὶ τῆς κορυφῆς λόφου. Ὁ εἷς, ὁ ἡττημένος, ἐξέβηκε μυκηθμοὺς θρηνώδεις καὶ αὐλακας αἱματώδεις περιέβρεχον τὸ σῶμά του. Μολοντοῦτο αὐτὸς ἐζήτησε νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ πάλη καὶ ὤρμησεν ἐκ νέου κατὰ τοῦ νικητοῦ του. Οὗτος ὑπέστη γενναίως τὴν προσβολὴν καὶ ἀμέσως, μ' ἐν ἰσχυρὸν κτύπημα τῆς κεφαλῆς, ἔκαμε τὸν ἐχθρὸν του νὰ κατακυλήσῃ τὸν λόφον, τὸν κατεδίωξε δὲ κτυπῶν ἀπηνῶς διὰ τῶν χαυλιόδοντων. Ὁ ἄλλος, καταβεβλημένος πλέον ὡς ἐκ τοῦ αἵματος, τὸ ὅποιον εἶχεν ἀποβάλει, ὑπερησπίζετο λίαν ἀσθενῶς. Ἢδη οἱ χαυλιόδοντες τοῦ ἀντιπάλου εἶχον διαπεράσει σημαντικόν τι ὄργανον αὐτοῦ, καὶ τελευταῖον κτύπημα παρὰ τὴν ὠμοπλάτην ἀπετελείωσε τὸ δυστυχὲς ζῶον. Τὴν ἐπομένην ἀγέλην ὀλόκληρος ἐλεφάντων συνηθροίσθη ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς πάλης μετὰ τοῦ νικητοῦ, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο ἐνσπεύρων μέγαν τοῖμον μεταξὺ τῶν ὁμοίων του. Ἐπὶ τέλους ἐξέλεξε μίαν θήλειαν καὶ τότε τὸσον ἀπειλητικῆ ἐγένετο ἡ ὄψις του, ὥστε ἡ ἀγέλη ὅλη ἐτράπη εἰς φυγὴν.

Καθαρὸς ὑπνόετις

— Γιάννη, τί κάνεις αὐτοῦ; τὰ δόντια σου πλένεις μὲ τὴ βούρσα μου;

— Ἐννοια σου, ἀρέντη, εἶνε καθαρὴ, τὴν ἔπλυα πρὶν τὴν πάρω.

Ὁ Ραγκαβῆς συνέθεσε πλεῖστα χαριέστατα ποιήματα, ἐξ ὧν δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω, διότι τὸσον ἀκριβῶς αὐτοχαρακτηρίζεται διὰ τούτου ὁ μέχρι τῆς τελευταίας του στιγμῆς νεᾶζων πρεσβύτες:

Ἐξ ἀναγνώσεων

ΚΑΛΑ ΓΕΡΑΜΑΤΑ

Εἶσαι νέα κ' εἶμαι γέρος·
καὶ ἂν εἶμαι θά 'ντραπῶ;
Ἐντροπὴ δὲν ἔχ' ὁ ἔρω·
νέος, γέρος, σ' ἀγαπῶ.

Φεύγουν χρόνια μετὰ χρόνια·
φεύγουν, ὦρα τους καλή·
ἄς στιβάζονται τὰ χιόνια
'ς τὴ λευκὴ μου κεφαλῆ.

Λευκὴ εἶναι ἄλλη ἐνοια!
ἴθιαν ἢ αὔρα νὰ φυσᾷ
'ς τὰ μαλλιά μου τ' ἀσημένια
τὰ μαλλιά σου τὰ χρυσᾷ.

Τὸ πουλὶ τῆς Ἀφροδίτης
ἔχει ἄσπρο τὸ πτερό·
ἄσπρο εἶναι τὸ κλαδί της,
τὸ μυρσίνι τὸ χλωρό.

Καὶ σὺ ἄσπρη μὴ δὲν εἶσαι,
ἀνθηρὴ πορτοκαλλιά;
Μὴ λοιπὸν δυσαρσετεῖσαι
διὰ τ' ἄπρα μου μαλλιά.

Ὅλη χάρες ἂν ἡ νέα
προχωρεῖ ἀνατολή,
καὶ τῆς δύσεως ὠραία
εἶν' ἐπίσης ἡ στολιά.

Μὴ νομίζεις μὲ ῥιτίδες
πῶς τὸ πρόσωπο χαλᾷ;
Καὶ ἡ θάλασσα δὲν εἶδες
μὲ ῥιτίδες πῶς γελᾷ;

Καὶ ἂν ἄρχισαν οἱ πάγοι
νὰ μαραίνουν τὰ κλαδιά,
τὸ ξεροκλαδὸ ὡς πῶγ·
ἔχω πράσινη καρδιά.

Στοὺς χοροὺς καὶ 'στὰ παιχνίδια
ῥίχνω πέρα τὸ ῥαβδί,
κ' ἡ καρδιά μου εἶν' ἡ ἴδια,
δὲν γερνᾷ, δὲν ἀπαυδεῖ.

Ἐχω ὄμμα γηραλέο,
ὅμως αἴσθημα νωπὸ,
κ' ὄσφ ζῶ, λαλῶ, καὶ πνέω,
θὰ γελῶ καὶ θ' ἀγαπῶ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ πρό τιων ἡμερῶν ἀποθανῶν Μ. Δουξ τῆς Ῥωσίας Κωνσταντίνος Νικολάεβιτς, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν, ἦτο ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Β', πατὴρ δὲ τῆς ἡμετέρας Βασιλίσσης